

MUY COMPLICADO - RECENSIE

Knack Focus, 14.03.2018, Els Van Steenberghe

⊕ 'Muy complicado' van Arsenaal / Lazarus: eerst de tederheid, dan de kleurenkitsch

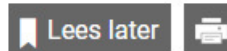

Els Van Steenberghe
Els Van Steenberghe is theaterrecensent.

14/03/18 om 12:08 - Bijgewerkt op 15/03/18 om 13:55
Bron: Knack Focus

Ook wie geen fan is van Pedro Almodóvar, heeft iets aan dit poppy, allesbehalve ingewikkeld theater.

★★★★★

© Clara Hermans

Waarschuwing: wie graag nog op een ordentelijke manier naar **Oscar en The Wolfs** *Strange Entity* luistert, sluit best even de oren af tijdens de openingscène van de nieuwste van Arsenaal / Lazarus. *Muy Complicado* opent met een heerlijk hilarische scène waarin alle acteurs netjes op een rijtje vooraan op het podium staan om er smoelen- en stuiptrekkend te dansen op het nummer.

Niet alleen de zéér expressieve mimiek valt op. Ook de kostuums doen dat. Danser/acteur **Randi De Vlieghe** fladdert in een bloedrood kostuum over de scène. Acteur **Steven Beersmans** loopt rond in een hemelsblauwe trainingsbroek en een loszittend toupetje op zijn hoofd. **Laurence Roothoof**t wringt zich in een felroze kleed en kijkt de zaal in met een halfopgemaakt gezicht. En **An Olaerts**, tot slot, wankelt als diva-op-retour in een blauw glitterjurkje over de scène.

Inspiratie voor zo veel kleur haalden de vier acteurs plus coach **Jan Sobrie** bij de dramatische, bonte en met popcultuur flirtende films van de Spaanse filmregisseur **Pedro Almodóvar**, onder meer bekend van *Hable Con Ella*, waarin een comateuze danseres op een wel heel minzame manier wordt verzorgd door een verpleger.

Dat betekent niet dat je **Dave Mestdach** of **Ward Verrijcken** moet heten om kop en staart te krijgen aan de ratjetoe van scènes waaruit *Muy Complicado* bestaat, al herken je dan wel bepaalde scènes of sferen. Deze olijke spelersbende verzonnen hun eigen scènes, op basis van Almodóvars favoriete thema: bevallige, kwetsbare vrouwen die ten prooi vallen aan mysterieuze, manipulerende mannen en dat vaak in bijzonder theatrale decors, soms heel kleurig en dan weer strak. De rode draad: verstandhoudingen tussen volwassenen die Facebook als 'complicated' zou labelen.

Een ding ontbeert deze voorstelling, in tegenstelling tot de films van Almodóvar: een ijzersterk verhaal met een fort van een begin, een bunker van een midden en een dijk van een einde. Deze ploeg kiest voor een vorm die de inhoud dient, de chaos, en dus presenteert *Muy Complicado* zich als een warrig spelersfeestje vol pruiken en gekke kostuums, waar vier mensen hun ongemakkelijk gevoel hilarisch 'weg te playbacken' op lekkere popmuziek, zoals Whitney Housons *Run to You*.

Dat maakt *Muy Complicado* tot een ongecompiceerd *guilty pleasure* dat de ongemakkelijke momenten in een mensenleven teder erkent en ze vervolgens vrolijk verzuipt in een bad vol popmuziek en kleurenkitsch.

DELEN

Een ding ontbeert deze voorstelling, in tegenstelling tot de films van Almodóvar: een ijzersterk verhaal.

Lees meer over:

PEDRO ALMODÓVAR | **MUY COMPLICADO** | **LAURENCE ROTHOOFT** | **JAN SOBRIE**
DAVE MESTDACH | **WARD VERRIJCKEN**